

Sygn. akt I C 939/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: stażysta Paulina Rzepczyńska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. D.,

przeciwko W. K.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanej W. K. na rzecz powoda P. D. kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.167 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 939/15

UZASADNIENIE

Powód P. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Kancelaria Adwokacka (...) wniósł o zasądzenie od pozwanej W. K. kwoty 15.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 3 grudnia 2010 r. strony zgodnie ustaliły wynagrodzenie powoda za pracę w sprawie rozwodowej, karnej i o podział majątku wspólnego na kwotę 15.000 zł. Pozwana nie zapłaciła ustalonego wynagrodzenia w całości ani w części, wobec czego wezwana została przez powoda do próby ugodowej. Do zawarcia ugody nie doszło. W ocenie powoda pozwana pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia od dnia 26 kwietnia 2013 r. tj. na dzień po upływie 14 dni od chwili otrzymania odpisu wezwania do próby ugodowej (k. 2-7).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 stycznia 2015 r., w sprawie I Nc 7/15, Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie nakazał pozwanej, aby w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła na rzecz powoda w/w kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu, lub w tym terminie wniosła sprzeciw (k. 22).

Pozwana W. K. w sprzeciwie zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu przyznała, że zawarła z powodem ustną umowę zlecenia, zgodnie z którą powód miał reprezentować ją przed sądami powszechnymi w sprawie o rozwód oraz o podział majątku, przy czym wysokość wynagrodzenia powoda miała zostać ustalona po zakończeniu spraw z udziałem powoda, stosownie do jego nakładu pracy. Zaprzeczyła jakoby powód reprezentował ją w jakiegokolwiek sprawie karnej. Podniosła również, że w trakcie wykonywania przez powoda zlecenia pozwana dostarczyła mu zaliczkę w wysokości 1.800 zł. Niezależnie od powyższego podniosła zarzut nienależytego wykonania przez powoda umowy zlecenia w zakresie reprezentowania jej w sprawie o rozwód i podział majątku. Ostatecznie wskazała również na naruszenie przez powoda zasad współżycia społecznego w zakresie ustanowienia pełnomocnika profesjonalnego, w sytuacji gdy powód posiada pełną wiedzę w zakresie swoich praw oraz procedur sądowych (k. 25-27). Na rozprawie przyznała, że powód podejmował w jej imieniu czynności w innej sprawie karnej dotyczącej zarzutu przywłaszczenia (k. 56).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Pozwana w okresie 2005r. - 2008r. zawarła z powodem, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Kancelaria Adwokacka (...) ustne umowy zlecenia, zgodnie z którą powód miał reprezentować pozwaną w sprawie o rozwód, o podział majątku wspólnego i sprawie karnej dotyczącej przywłaszczenia mienia przez byłego męża pozwanej.

(okoliczności niesporne, nadto dowód: wydruk (...) k. 13)

I tak na podstawie zawartej umowy pozwana w dniu 30 maja 2005 r. udzieliła powodowi pełnomocnictwa do zastępstwa w sprawie **o rozwód** we wszystkich instancjach sądowych z prawem udzielania substytucji.

(dowód: pełnomocnictwo – k. 4 akt Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. VI RC 2466/05)

W 2006r. pozwana wręczyła powodowi tytułem zaliczki na wynagrodzenie kwotę 1.800 zł.

(bezsporne)

Powód w dniu 23 lutego 2006 r. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego adw. G. H. do zastąpienia na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2006 r. W dniu 5 marca 2007 r. udzielił również pełnomocnictwa substytucyjnego apl. adw. J. D. do zastąpienia na posiedzeniu w dniu 5 marca 2007 r. Na pozostałych posiedzeniach wyznaczonych w sprawie o rozwód, w dniach 24 sierpnia 2006 r., 4 grudnia 2006 r. i 1 lutego 2007 r. powód reprezentował pozwaną osobiście, samodzielnie sporządzał również wszystkie pisma składane przez pozwaną w sprawie o rozwód.

(dowód: pełnomocnictwo substytucyjne – k. 24 akt Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. VI RC 2466/05, pełnomocnictwo substytucyjne – k. 170 akt Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. VI RC 2466/05, protokoły posiedzeń oraz pisma składane w imieniu pozwanej w sprawie o sygn. VI RC 2466/05)

Następnie w dniu 7 lutego 2008 r. pozwana udzieliła powodowi pełnomocnictwa do zastępstwa w sprawie **o podział majątku wspólnego** prowadzonej przed tut. Sądem w sprawie I Ns 350/08.

(dowód: pełnomocnictwo – k. 7 akt I Ns 350/08)

Powód w dniu 5 czerwca 2008 r. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego apl. adw. M. T. do zastępowania powoda w sprawie I Ns 350/08 w charakterze pełnomocnika pozwanej. A. adw. M. T. zastępowała powoda, będącego pełnomocnikiem pozwanej na posiedzeniach w dniach 11 czerwca 2008r., 20 sierpnia 2008r., 20 lutego 2009r. i 19 maja 2009r.

(dowód: pełnomocnictwo substytucyjne – k. 34 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 11 czerwca 2008 r. – k. 56 akt I Ns 350/08; protokół z posiedzenia jawnego w dniu 20 sierpnia 2008 r. – k. 94 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 20 lutego 2009 r. – k. 218-223 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 19 maja 2009 r. – k. 250-252 akt I Ns 350/08)

Powód w dniu 29 października 2008 r. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego apl. adw. M. G. do zastępowania powoda w sprawie I Ns 350/08 w charakterze pełnomocnika pozwanej. A.. adw. M. G. reprezentował interesy pozwanej na posiedzeniu w dniu 29 października 2008 r.

(dowód: pełnomocnictwo substytucyjne – k. 113 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 29 października 2008 r. – k. 123 akt I Ns 350/08)

Pełnomocnictwa substytucyjnego do zastępowania powoda w sprawie I Ns 350/08 w charakterze pełnomocnika pozwanej powód w dniu 29 września 2010 r. udzielił również apl. adw. K. K., który występował w charakterze pełnomocnika pozwanej na posiedzeniach w dniach 1 października 2010 r., 5 listopada 2010 r., 30 listopada 2010 r. i 2 grudnia 2010 r.

(dowód: pełnomocnictwo substytucyjne – k. 516 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 1 października 2010 r. – k. 547-557 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 5 listopada 2010 r. – k. 647-648 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 30 listopada 2010 r. – k. 676-678 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 2 grudnia 2010 r. – k. 679-682 akt I Ns 350/08)

Na pozostałych posiedzeniach wyznaczonych w sprawie o podział majątku wspólnego, w dniach 2 kwietnia 2009 r., 16 października 2009 r. i 11 września 2009 r. powód reprezentował pozwaną osobiście, samodzielnie sporządzał również pisma składane przez pozwaną w sprawie o podział majątku wspólnego, w tym zarzuty do opinii biegłych.

(dowód: protokół z posiedzenia jawnego w dniu 2 kwietnia 2009 r. – k. 247-248 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 16 października 2009 r. – k. 317-321 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 11 września 2009 r. – k. 309-310 akt I Ns 350/08, zarzuty do opinii – k. 507-508, 569-574 akt I Ns 350/08, pisma składane w imieniu pozwanej w sprawie o sygn. I Ns 350/08)

Postępowanie w sprawie o podział majątku wspólnego prowadzone pod sygn. I Ns 350/08 w dniu 2 grudnia 2010 r. zostało umorzone z uwagi na zawartą tego samego dnia ugodę uczestników postępowania.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie I Ns 350/08 – k. 683 akt I Ns 350/08, protokół z posiedzenia jawnego w dniu 2 grudnia 2010 r. – k. 679-682 akt I Ns 350/08)

Następnego dnia, tj. 3 grudnia 2010 r. strony zawarły porozumienie, w którym ustaliły należne wynagrodzenie powoda za pracę wykonaną we wszystkich trzech sprawach, tj. rozwodowej, karnej oraz o podział majątku wspólnego na kwotę 15.000 zł, którą pozwana zobowiązała się uiszczyć „niezwłocznie po uregulowaniu swoich spraw majątkowych, a w szczególności po sprzedaży nieruchomości”. Określona w porozumieniu ostateczna suma pozostająca do zapłaty została ustalona z uwzględnieniem wręczonej już powodowi w 2006r. przez pozwaną kwoty 1.800 zł.

(dowód: porozumienie – k. 10)

Powód w dniu 30 listopada 2012 r. wystąpił do tut. Sądu z wnioskiem o zavezwanie pozwanej do próby ugodowej w sprawie o zapłatę 15.000 zł. Przesyłkę z odpisem wniosku pozwana odebrała w dniu 11 kwietnia 2013 r. Do zawarcia ugody nie doszło.

(dowód: wniosek o zavezwanie do próby ugodowej – k. 2-3 akt I Co 1572/12, potwierdzenie odbioru – k. 8 akt I Co 1572/12, protokół posiedzenia z dnia 8 maja 2013 r. – k. 12 akt I Co 1572/12)

Jedną z nieruchomości przypadających pozwanej po podziale majątku wspólnego pozwana sprzedała w 2010r. za cenę 30.000 zł. Ponadto pożyczyła kwotę 6.000 zł. Uzyskane w ten sposób środki pozwana przeznaczyła na spłatę swojego zadłużenia w wysokości 36.000 zł z tytułu ugody zawartej z byłym mężem w postępowaniu o podział majątku. Obecnie pozwana jest zadłużona w KRUS na kwotę 8.000 zł (przy czym zadłużenie to istnieje od 2007r.) oraz u siostry na kwotę 1.800 zł.

(okoliczności niesporne – k. 57)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty przedłożone przez strony, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz akta dołączonych spraw I Co 1572/12, I Ns 350/08, II K 1036/05 tut. Sądu oraz VI RC 2466/05 Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Zbędne dla rozstrzygnięcia były pozostałe zawnioskowane dowody w postaci przesłuchania świadka E. K. oraz stron (k. 57). Okoliczności na jakie miały zeznawać strony i świadek zostały przyznane w toku postępowania sądowego. Z kolei ocena należytego wykonania zlecenia oraz naruszenia zasad współżycia społecznego podlegała ocenie Sądu i tę okoliczność miarodajnym dowodem były jedynie akta konkretnych spraw.

W sprawie niniejszej strony ostatecznie były zgodne co do okoliczności zawarcia ustnej umowy zlecenia, zgodnie z którą powód miał reprezentować interesy pozwanej w sprawie o rozwód, o podział majątku wspólnego i sprawie karnej dotyczącej przywłaszczenia mienia przez byłego męża pozwanej. Pozwana przyznała, że powód w sprawie karnej dotyczącej przywłaszczenia, w jej imieniu składał pisma, co w ocenie Sądu przesądza o reprezentowaniu jej w toku tegoż postępowania. Pozwana potwierdziła również, że po zakończeniu sprawy o podział majątku wspólnego zawarła z powodem porozumienie, w którym zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda w kwocie 15.000 zł. Z drugiej strony powód nie kwestionował, że przyjął w 2006 r. od pozwanej kwotę 1.800 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia za prowadzenie sprawy rozwodowej.

Strony pozostawały w sporze, co do oceny wykonania przez powoda umowy łączącej strony. Pozwana podniosła nadto zarzut naruszenia przez powoda zasad współżycia społecznego w zakresie ustanowienia pełnomocnika profesjonalnego.

Ocenę zasadności powództwa, a w konsekwencji ewentualnych rozważań dotyczących wysokości roszczenia powoda należy poprzedzić ustaleniem podstawy prawnej niniejszego rozstrzygnięcia.

Wskazać trzeba, że strony zawarły umowy ustne zgodnie z którymi powód miał reprezentować pozwaną w sprawach o rozwód, o podział majątku wspólnego i sprawie karnej dotyczącej przywłaszczenia mienia przez byłego męża pozwanej. Zgodne twierdzenia stron, fakt udzielenia przez pozwaną powodowi pełnomocnictw procesowych w sprawie o rozwód i podział majątku, oraz przyznanie przez pozwaną faktu działania w jej imieniu przez powoda w wyżej opisanej sprawie karnej pozwala na stwierdzenie, że zawarte umowy tworzyły między stronami stosunek zlecenia.

W myśl art. 734 kc, przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa.

Jednocześnie zgodnie z brzmieniem art. 735 § 1 kc jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Ostatecznie bezspornym była okoliczność, że wynagrodzenie powoda miało zostać ustalone w późniejszym terminie, tj. po zakończeniu spraw będących przedmiotem umów.

Zgodnie z art. 503 §1 kpc wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty, pozwany powinien m.in. zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanej co do konieczności pomniejszenia wynagrodzenia należnego powodowi o wypłaconą w 2006r. kwotę 1.800 zł. Wskazać trzeba, że strony zawarły porozumienie dotyczące

ostatecznego wynagrodzenia powoda dzień po zawarciu ugody w sprawie o podział majątku wspólnego. Precyzując kwotę ostatecznego wynagrodzenia strony miały świadomość, że powód otrzymał już wcześniej od pozwanej kwotę 1.800 zł. Zgodnie zaś z porozumieniem pozwana zobowiązywała się do zapłaty na rzecz powoda za wykonana przez niego pracę kwotę 15.000 zł. Tak ustalone wynagrodzenie pozwana zobowiązała się zapłacić niezwłocznie po uregulowaniu swoich spraw majątkowych, a w szczególności sprzedaży nieruchomości.

W ocenie Sądu treść zawartego porozumienia w sposób nie budzący wątpliwości przesądza po pierwsze o ostatecznym ustaleniu przez strony nieuiszczonej dotychczas części wynagrodzenia za wykonaną pracę zarówno oraz o terminie płatności świadczenia.

Pozwana podnosiła, że nie sprzedała jeszcze wszystkich nieruchomości przyznanych na jej rzecz w toku postępowania o podział majątku wspólnego, nadto w chwili obecnej posiada zadłużenie u siostry i w KRUS-ie. Zdaniem Sądu powyższe nie może uzasadniać odwołania przez nią w nieskończoność terminu wykonania swojego zobowiązania. Warunkiem zapłaty wynagrodzenia przewidzianym przez strony w porozumieniu było uregulowanie przez pozwaną swoich spraw majątkowych. Przy ocenie spełnienia tegoż warunku na uwadze należy mieć okoliczności zawarcia porozumienia, do którego doszło dzień po zawarciu przez pozwaną ugody w sprawie o podział majątku wspólnego, w której zobowiązała się zapłacić na rzecz byłego męża kwotę 36.000 zł tytułem dopłaty. Niewątpliwie zatem konieczność uregulowania spraw majątkowych dotyczyła właśnie tegoż zobowiązania. Jak wynika z niekwestionowanych twierdzeń pozwanej, już w tym samym roku sprzedała ona jedną z nieruchomości a środki uzyskane ze sprzedaży w całości przeznaczyła na spłatę zobowiązania wobec byłego męża (k. 57). Tym samym uznać należało, że przewidziany przez strony warunek ziścił się.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że nie było żadnych przeszkód aby pozwana zbyła kolejną nieruchomość, co pozwoliłoby na zaspokojenie roszczenia powoda zwłaszcza, że kwota mu należna była przeszło połowę niższa niż dokonana przez pozwaną spłata. W ocenie sądu okres dwa i pół roku dzielący okres zawarcia porozumienia i termin wymagalności świadczenia ustalony przez powoda, jest okresem wystarczającym dla zgromadzenia środków niezbędnych do wypłaty wynagrodzenia powodowi. Powód nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji braku starań po stronie pozwanej.

Nie zasługuje także na podzielnie zarzut pozwanej co do nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda. Do zawarcia porozumienia ustalającego wysokość wynagrodzenia doszło już po zakończeniu spraw prowadzonych przez powoda na zlecenie pozwanej, która wówczas nie składała żadnych zastrzeżeń co do jego pracy. Pozwana, aż do chwili złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie kwestionowała prawidłowości podejmowanych przez niego działań. Tym samym podnoszone obecnie zarzuty jawią się jedynie jako próba uniknięcia zapłaty należnego mu wynagrodzenia.

Dokonana przez sąd weryfikacja działań podejmowanych przez powoda w toku postępowania o rozwód i o podział majątku wspólnego nie ujawniła żadnych nieprawidłowości w jego działaniu. Powód w sposób należyty reprezentował interesy strony pozwanej, wbrew jej twierdzeniom składał zarzuty do opinii biegłych i sporządzał pisma w sprawie. Wprawdzie w części z posiedzeń wyznaczonych w toku obu postępowań nie uczestniczył osobiście, niemniej każdorazowo zastępował go pełnomocnik substytucyjny. Treść obu pełnomocnictw udzielonych przez pozwaną powodowi wskazuje, że pozwana dopuszczała taką możliwość. Nadto nie bez znaczenia jest fakt, że także w niniejszym postępowaniu pozwana była reprezentowana przez upoważnionego aplikanta radcowskiego (por. protokół rozprawy z dnia 19 maja 2015r.) i z tego tytułu nie podnosiła żadnych zarzutów (k. 55). Podkreślenia wymaga fakt, że rolą pełnomocnika jest należyte dbanie o interesy reprezentowanego, co nie zawsze jest jednoznaczne z zaskarżaniem w jego imieniu każdej decyzji procesowej. Na rozprawie w dniu 19 maja 2015 r. powód wyjaśnił, że pozwana w toku sprawy rozwodowej (w której przyjęto współwinę pozwanej za rozkład pożycia małżeńskiego) wprowadziła go w błąd, a co za tym idzie złożenie apelacji byłoby nieuzasadnione i skutkowałoby narażeniem jej na dodatkowe koszty procesu. Lektura akt sprawy rozwodowej okoliczności powyższe zdaje się potwierdzać.

W ocenie Sądu powyższe uzasadnia twierdzenie, iż powód wykonywał zleczone mu zadania w sposób należyty i brak jest podstaw do pomniejszania należnego mu wynagrodzenia.

Ostatecznie mając na uwadze poczynione rozważania, w oparciu o przywołane przepisy, w punkcie I wyroku, zasądono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 15.000 z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty. Termin wymagalności świadczenia Sąd ustalił zgodnie ze stanowiskiem strony powodowej, w oparciu o treść art. 455 k.c. Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, w sposób precyzyjny określający roszczenie powoda, pozwana odebrała w dniu 11 kwietnia 2013 r., uwzględniając przy tym okres 14 dni jako wystarczający dla spełnienia świadczenia ustalono, że pozwana winna spełnić roszczenie do dnia 25 kwietnia 2013 r. Ponieważ od dnia 26 kwietnia 2013 r. pozwana pozostaje w zwłoce, powodowi, w myśl art. 481 § 1 k.c., od tego dnia do dnia zapłaty należne były odsetki ustawowe.

Ponieważ pozwana przegrała proces w całości zasadnym było rozliczenie kosztów zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c., wedle której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów poniesionych przez powoda Sąd zaliczył 750 zł opłaty od pozwu oraz 2.417 zł kosztów poniesionych z tytułu zastępstwa prawnego tj. łącznie 3.167 zł, które zasądono od pozwanej na jego rzecz w punkcie II wyroku.

Wyjaśnić trzeba, że Sąd nie znalazł podstaw nieobciążania pozwanej kosztami procesu. Argumenty pozwanej co do naruszenia przez powoda zasad współzycia społecznego przejawiające się w korzystaniu przez niego z usług profesjonalnego pełnomocnika pomimo posiadanej przez niego samej odpowiedniej wiedzy w tym zakresie są całkowicie bezpodstawne. Każdy bowiem, niezależnie od wykształcenia, pozycji zawodowej czy umiejętności ma prawo korzystać z instytucji zastępstwa procesowego. Jednakowa dla wszystkich jest także wysokość kosztów pomocy prawnej poniesionej przez stronę wygrywającą a przyznawanych na jej wniosek według tzw. norm przepisanych (art. 109 §1 kpc).

Podać trzeba, że zasadniczo przez zasady współzycia społecznego rozumie się obowiązujące w stosunkach między ludźmi reguły postępowania, które za podstawę mają uzasadnienie aksjologiczne, odwołujące się do powszechnie uznawanych w całym społeczeństwie lub w danej grupie społecznej wartości i ocen właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania. W płaszczyźnie stosunków kontraktowych zasady te wyrażają się istnieniem powszechnie akceptowanych reguł przyzwoitego zachowania się wobec kontrahenta. Ponieważ w tychże właśnie stosunkach przyznanie nieograniczonej możliwości powoływania się na art. 5 k.c. prowadzi do praktycznego uchylecia zasady trwałości umów, dla zachwiania pewności i bezpieczeństwa obrotu wynikającego z uznania czynności za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego koniecznym jest zaistnienie szczególnie ważnych względów (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2006 r., V CSK 115/06, LEX nr 1044085).

Zdaniem sądu, w rozpoznawanej sprawie nie można dopatrzeć się okoliczności, które uzasadniałyby odstępianie od zasądzenia na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego. Dochodzenie wynagrodzenia za wykonane zlecenie wraz z roszczeniem zwrotu kosztów procesu, w warunkach wcześniej uzgodnionej treści zobowiązania łączącego strony, nie jest moralnie naganne, nie godzi również społecznie akceptowane wartości. Powód przed wytoczeniem powództwa występował do pozwanej celem ugodowego i bezkosztowego zakończenia sporu, to pozwana mimo wcześniej zawartego porozumienia, uporczywie uchylała się od obowiązku spełnienia świadczenia, czym ostatecznie doprowadziła do przeprowadzenia postępowania sądowego w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu udzielnie pełnomocnictwa procesowego innemu pełnomocnikowi profesjonalnemu, nawet w sytuacji posiadania uprawnień i wiedzy do reprezentowania własnej osoby, mieści się w granicach właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania, stanowiąc wyłącznie wykorzystanie uprawnień wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a pozwalających jednocześnie na zachowanie stosownego poziomu obiektywności we własnej sprawie.

SSR Piotr Żywicki